

Davant de Marina d'Or

les deu i obriren el pavelló.

Només entrar el primer va ser orientar-nos, perquè tot el pavelló sencer era de la Comunitat. Però allí mateix, sols entrar a la nostra esquerra estava el stant de la província de Castelló. Blau com les aigües de la Costa del Azahar, amb panells lluminosos i pantalles audiovisuals. Els mostradors dels municipis que participaven estaven al seu voltant. Els meus companys havien estat altres anys i de seguida van dir que esta vegada els pareixia més aconseguit. Natalia va aprofitar que inclús no hi havia molta gent per a fer el primer tall de veu.

També aprofitem eixos moments en què encara escas-

El mostrador de Les Coves

sejaven els visitants per a recórrer cadascún dels mostradors i fer les entrevistes als alcaldes i representants dels municipis corresponents sense aclaparaments. Peñíscola i Torreblanca tenien stant a part.

Mentre Manolo i Dani gravaven i Natalia continuava fent les seues entrevistes, jo me'n vaig anar a l'acte d'inauguració de l'esdeveniment per part dels reis Joan Carles i Sofia. Per descomptat no se'ns va perdre detall de res mentre vam estar a la fira.

Com és de suposar el nostre centre d'operacions estava en el stant de Marina d'Or, on dinàvem cada dia i utilitzàvem els ordinadors per a enviar un poc de material del dia entre altres coses. Dit siga de pas, allò va ser una desfílada constant de gent de la farándula. Tots

s'acostaven a Jesús Ger.

El dijous dia 26 es va celebrar el Dia de la Comunidad Valenciana. Allí es van ajuntar quasi tots els mitjans de comunicació de la Comunitat, premsa, ràdio i tele.

Darrere de cada mostrador les diferents representacions municipals mostraven les seues millors gales. Algunes poblacions inclús els seus millors reclams gastronòmics com el cas de Vinaròs amb els seus llagostins, Peñíscola amb llagostins i caragols de mar o les Coves amb cócs.

El president Camps amb tota la plantilla autonòmica popular per la dreta i el ministre Sevilla amb el seu seguici socialista per l'esquerra, es van donar un bany de

multituds en la seua visita al pavelló valencià. Per a nosaltres va resultar una esgotadora pallissa, tot i que encara ens van quedar forces a la vesprada per a visitar els altres pavellons, tant nacionals com estrangers.

El divendres ja tocava tornar cap a les nostres volgudes llars. Els meus companys ho van fer amb tren com havien vingut. Nosaltres, em referisc a la meua dona i jo, amb el cotxe carregat d'instrumental televisiu. Enfilem per l'A-3 i vam provar d'eixir-nos de la ruta però sense massa sort. El temporal va començar amenaçant mentre dinàvem i sense contemplacions decidim eixir xiulant amb el cafè en la boca. Va ser una decisió encertada ja que la pluja i la neu ens va acompanyar fins a prop de casa.

Una "pose" característica de Dani